Budečské rozhledy

Příležitostný list občanů Zákolan, Trněného Újezdu a Kovár

září 2013 . číslo 27

Úvodní slovo

Vážení čtenáři,

po velmi rozpačitém a studeném jaru následovalo léto plné slunce. Ani jeden prázdninový týden neproprší celý a tak si i ti, kteří se rozhodli prožít prázdniny bez cestování k moři, mohli dosyta užít tropické počasí s teplotami nad třicet stupňů, prohřátou vodu v bazénech, jezerech a říčkách i teplé letní noci. Musíme jen doufat, že jsme do sebe s letním počasím zvládli načerpat dostatek zásob energie, tolik potřebné pro překlenutí podzimních a zimních měsíců, většinou chudých na sluneční paprsky a denní světlo.

Léto bývá tradičně méně společenské. O tom letošním zákolanském se to ale rozhodně říci nedá! Nejen, že pokračoval cyklus promítání dokumentů Dokino, v létě s rekordní účastí diváků, ale na začátku školního roku proběhlo v Piánce i další divadelní přestavení. Tentokrát u nás hostovalo Perfidní divadlo s hrou Supernova aneb To miláčku patřilo mně.

Hlavní společenskou událostí v naší obci ale byla bezesporu akce Budeč přes dva kopce. K tomuto tématu najdete na straně dvě článek organizátorů, kde vysvětlují hlavní myšlenku tohoto mezioborového setkání.

To, že je v našem bezprostředním okolí za poslední více než rok tolik společenských akcí, je zásluha nejen podpory od obce a ochotných organizátorů, ale v neposlední řadě také toho, že nový majitel bývalé továrny na piana Dalibor umožnil využití půdních prostor právě pro jejich pořádání. Patří mu za to velké díky od nás všech, kteří rádi chodíme do kina a divadla, ale třeba i od rodičů školních dětí, jejichž besídka na rozloučenou se školním rokem se v červnu mohla pro nepřízeň počasí přesunout ze sokolského hřiště právě do budovy Pianky. Rozhovor s panem Pavlem Sarnovským si proto můžete přečíst na stranách jedna a dvě.

Na úvodní straně se alespoň takto ústřední fotografií ještě vracíme k významné události letošního roku – 100 let fotbalu v Zákolanech. Vybrali jsme z akce společnou fotografii snad všech bardů, kteří jsou s kopanou v naší obci spojeni.

Prostředek listu pak již tradičně patří mimo jiné aktualitám z naší školy a školky, tentokráte rozšířené o informaci z klubu, který pod vedením Zuzany Ševčíkové funguje od letošního jara.

Poslední strana je pak stejně jako v minulých číslech věnována obecním informacím. Za zmínku rozhodně stojí i příspěvek o energetických aukcích a tradiční kalendárium.

Na závěr bych Vás ráda pozvala jménem všech organizátorů Svatováclavských slavností v neděli 29. září na Budeč. Jedná se o již tradiční oslavy svátku patrona české země. Proto zde bude opět nejen možnost vyzkoušet si stará řemesla, ale i shlédnout dvě divadelní představení, vystoupení šermířské skupiny nebo třeba průvod Svatého Václava i s družinou.

Za celou redakci Budečských rozhledů

■ Kristina Langerová

Nejvýznamnější událostí letošního léta byla bezesporu oslava stého výročí zákolanské kopané. V neděli 30. června 2013 se na fotbalovém hřišti v Zákolanech sešlo několik desítek pamětnic a pamětníků, aby si společně připomenuli slavná i méně úspěšná léta tohoto sportu. Po slavnostním zahájení se v přátelském zápase utkali domácí s týmem Kozlovny Ládi Vízka, a i když si naši neodnesli vítězství, výsledek 5:8 lze považovat za dobrou vizitku našich hráčů. ■ Foto: Martin Frouz

Rozhovor s Pavlem Sarnovským, majitelem Pianky v Zákolanech

I tentokrát jsme se snažili vybrat osobnost, kterou budeme zpovídat, podle tématu Budečských rozhledů. A protože hlavní linka celého čísla se vine po kulturních akcích, které v Zákolanech neustále přibývají, naše volba byla jasná. Léta chyběly Zákolanům prostory, kde by se bylo možné při větším počtu lidí scházet. Těch opravdu slunečných a teplých dní je v našich zeměpisných podmínkách málo a je tedy vždy nutné počítat s variantou „střechy nad hlavou". A tu nám tady všem zcela nezištně nabídl právě nový majitel Pianky.

Pavel Sarnovský, nový majitel Piánky.

Jelikož působíte v Zákolanech krátkou dobu a ne každý měl možnost se s Vámi seznámit, poprosím Vás, abyste na úvod našeho rozhovoru o sobě řekl pár vět.

Jméno mé je v nadpisu rozhovoru a pocházím z Braníku. Jsem nejmladší ze tří synů úžasných rodičů. Procházím těžkým a náročným obdobím třiceti dvou let. Když jsem byl malý kluk, stavěl jsem bunkry a byla to pohoda. Pak nástup k lavicím, kde se postupně měnila jejich výška a zmenšovala jejich plocha. Nakonec jsem je opustil s maturitou a vyrazil vstříc odvodu. A protože nebylo místo na nějaké „super" posádce, musel jsem nastoupit na civilní službu. Dnes se už nemusí, ale mne tato povinnost změnila život. Ne tím, že jsem se báječně naučil s koštětem, kýblem a hadrem, ale že jsem si přičuchl k truhlařině na brigádě v suterénu základní školy, kde jsem nastoupil. A najednou se to vezlo. Když vás něco baví, tak vás to baví. Takže mě to bavilo a snažil jsem se zase stavět ty bunkry, jen se z toho staly interiéry. A k tomu ještě potkáte lidi, které to taky baví. Je z toho docela organizovaná skupina, která se postupně mění ve firmu. Pak je to někdy blázinec.

Ale hlavně proč na tom světě jsme... Žiji normální pokojný život s príma holkou a príma dcerou. No přijďte se na nás podívat...

Jak dlouho už vlastníte bývalou továrnu na výrobu pian v Zákolanech a co Vás k jejímu pořízení vedlo?

Jsme továrenští asi rok a půl. Tři roky jsme jezdili po středních Čechách a hledali a hledali. Je těžké shánět budovu, kde potřebujete truhlárnu, bydlení a prostory pro život. Někdo má na pořízení bydlení takové parametry a někdo takové. Já ten svůj kolikrát oželel. Splnil se. Barák má mít pořádný komín. Musím uznat, že Pianka byla trefa do černého. Vlastně jsem se po informaci o prodeji do ní zamiloval už na Googlu - a tam vlastně není žádná fajn fotka. Druhý den jsem ji viděl a nebylo co řešit. Budova postavená naprosto ideálně pro výrobu ať pian nebo interiéru. Je to podobné a tady je to naprosto skvělé. Ještě jsem se skočil kouknout na hřbitov, kde si člověk lehne ve finále a bylo rozhodnuto. Pak už probíhalo podávání rukou a strašení nových sousedů...

Co všechno se ve Vaší firmě vyrábí?

Všechno... továrna na sny.

Můžete se pokusit být trochu konkrétnější?

Jak jsem avizoval, tak se zabývám interiéry. Ze začátku to byla spíše jenom zakázková výroba nábytku - lidově řečeno truhlařina a myslím, že to slovo vzniklo ze spojení slov truhla a dřina, dnes je to spíš lamino – dřina. Jo, masivní dřevo je krásné, ale cena je jinde a málo kdo si to může dovolit. Takže se hodně dělá z dýhy a jiné náhrady. Dnes se soustředíme na kompletní realizace interiéru od návrhu, přes realizaci stavby vnitřního uspořádání, elektroinstalací, vodoinstalací, povrchů zdí, typů dveří, až k samotné montáži nábytku jako kuchyně, skříní, knihoven, polic, šaten, stolů, světel atd.... Ale nábytek je stále naší vlajkovou lodí. Ostatní je o projekční kanceláři, kterou mám ve Slezské ulici na Vinohradech, s takovým předváděcím obchodem. Tam se kreslí modely, vizualizace, vzorkování a všechno se tam smíchá dohromady a po odsouhlasení klientem se to v Zákolanech upeče. Je to jako s koláčem. Chcete, aby byl dobrý na chuť, hezký na pohled a nesmí se spálit. Prostě to musí brnkat na lidské smysly. Vše je vždy atyp, takže tam milimetry hrají docela důležitou roli, jak jsem říkal blázinec. Vyrobit jde všechno, jenom se musí chtít a mít na to...

Jak Vás napadla myšlenka nabídnout půdní prostory továrny pro pořádání kulturních a společenských akcí zákolanským?

Asi myslíte půdu? Když jsem Pianku koupil, tak už zde proběhlo několik akcí a lidé z okolí, co cítí ducha téhle budovy, už přede mnou zde pár akcí organizovali. Vlastně jsem znal jenom čtyři živly. A pak jsem potkal naši starostku. Té kombinaci krásných prostorů a bezva lidí ať z vedení obce nebo z okolí je snad povinnost otevřít dveře a pustit se s nimi do dobrých projektů. Naprosto úžasný je zájem místních lidí scházet se a něco pořád vymýšlet. Samozřejmě je toho hodně, co je potřeba ještě vybrousit a nalakovat, ale cesta je dobrá. Víc než dobrá. A to je super pocit, ne...

Pokračování na straně 2

Rozhovor s Pavlem Sarnovským, majitelem Pianky v Zákolanech

Dokončení ze strany 1

A jaké máte s tímto objektem další plány, ať už co se týče podnikání nebo třeba bydlení Vaší rodiny v obci?

Zbourat a postavit plechovou moderní montovanou výrobní halu. Ne, pokusíme se to dát dohromady. Myslím, že by to mohlo docela dobře fungovat, ale je to běh na dlouhou trať. Výrobní prostory fungují dobře a to je pro tuto budovu to nejlepší. Myslím, že za ten rok jsme tady udělali spoustu práce a vrátili ji její plnou funkci. Snažíme se to dát do kupy na bydlení. Je toho dost a dlouho se tady neřešily zásadní problémy budovy od elektroinstalací po Bůh ví co. Už se těším na zimu, až si člověk trochu odpočine u kamen.

A s rodinou se sem těšíme. Chceme tu bydlet. Je to skok z Vinohrad. Ale zákolanské údolí je zelené, historicky zajímavé. Je to tady krásné.

Vaše dcera Mia je předškolačka, půjde tedy začátkem příštího roku k zápisu. Plánujete městskou školu nebo bude navštěvovat tu pod Budčí?

Co se týče školy, Pod Budčí a jiná volba není. Tahle škola je snem tisíců vesnic. Je naprosto báječná, plná báječných lidí a vypadá to pro Miu na báječnej život plnej báječných dní bez útrap...

V Zákolanech sice zatím nežijete trvale, přesto se Vás zeptám, jak se Vám v naší obci líbí, v čem spatřujete její pozitiva i negativa oproti bydlení v Praze?

Obec je skvělá a myslím, že se svým potenciálem ještě dojde hodně daleko. Je dobře usazená do krajiny a nemluvě o Budči, o naprosto krásných kovářských stráních. Ale je taková tmavá. Chtělo by ji otevřít. Třeba fotky z přelomu století a i později, kdy byla nezarostlá. Okolní kopce byly fascinující. Bylo vidět křížení tratí. Do domů šlo světlo a vítr se prohánět na náměstí. To by chtělo, jinak je to dobrý... Kolem ostatních pozitiv nebo negativ je ještě brzo. Jsme tu krátce a dojíždíme jako na chatu. Až tu budeme bydlet, tak to pořádně prokoukneme.

V nejbližších dnech nás čekají Svatováclavské slavnosti na Budči. Měl jste už v loňském roce možnost se zúčastnit nebo se letos půjdete podívat na průvod Svatého Václava a tradiční lidová řemesla poprvé?

Byly jsme loni a je to fajn. Budeč je ideální místo na pořádání čehokoliv.

Děkuji Vám za rozhovor a přeji do dalšího podnikání i v soukromém životě úspěchy. Ať se Vám tady dobře a spokojeně žije i pracuje.

■ Kristina Langerová

Budeč / Přes dva kopce 2013

„Jak vstoupit do ustanovené kulturní mřížky kulturní krajiny kolem Zákolanského potoka?“

Úvod

V létě roku 2011 jsme v týmu studentů a absolventů Akademie výtvarných umění v Praze uskutečnili setkání s názvem Kaple Liběchov, které se věnovalo možnosti oživit chátrající kulturní památku. V opuštěné zádušní kapli z roku 1654 se tehdy sešlo více než 40 umělců, architektů, divadelníků a přednášejících odborníků z různých humanitních a přírodovědných oborů, dotýkajících se fenoménu kulturních památek a kulturní krajiny vůbec. Více než 250 diváků z řad místních obyvatel a přilehlých měst (Mělník, Praha), spolu s více než kladnou odezvou v místní samosprávě (obec Liběchov) a médií, se stalo jasným důkazem zájmu o „problematiku“ opuštěných a „účel neplnících“ staveb v současné české krajině.

Proto jsme se rozhodli vydat nejen knihu, věnující se akci v Liběchově a jejím záměrům, ale také pokračovat v tomto formátu „setkání“ na místech, které běžně unikají naší každodenní pozornosti.

Proto se v Srpnu 2012 uskutečnilo také druhé setkání s názvem Bílé Břehy, které pracovalo s tématem „zemědělství“ v kulturní krajině a zabývalo se možným vztahem k „opuštěným inženýrským stavbám“. Velká izolovaná betonová nádrž na vrcholu kopce kousek od Mělníka se proměnila na tři dny v místo debat a intermediálních konfrontací. Možná i debat o ztrátě přirozené cyklicity v zemědělské krajině současnosti.

Z tohoto jednoduchého formátu setkání se stala díky těmto dvěma akcím tradice, která je každý rok nutně posouvána dále, a to jak v tematickém, tak organizačním slova smyslu.

Budeč a okolí – fakta

Naším dlouhodobým záměrem je opakovat tato setkání na dalších místech a opakovaně tak upozorňovat veřejnost na skryté či prapodivným směrem ustálené současné zvyky v naší kulturní krajině. Třetí ročník mezioborového setkání se uskutečnil v odpradávna silně obývané krajině kolem Zákolanského potoka. Hlavními tématy letošního ročníku setkání byli Pouť – putování a možnosti „vnesení jiné kultury“ do prostředí již tak kulturně aktivního.

V rámci úzké spolupráce s vedením obce Zákolany (reprezentovanou starostkou Lucií Wittlichovou), jsme se snažili o vytvoření dočasné jiné kulturní vrstvy, která může svým chováním místo pozitivně ovlivnit.

Program probíhal po celou dobu vždy kolem „jinotajného spřežení“ se sochou Kurta Gebauera, které se neustále přesouvalo po kopcích a v údolí kolem Zákolanského potoka. Za dva dny jsme ušli celkem 8 km.

Budeč a okolí – touha po zázraku

V čele průvodu a celého dění byla postava Trickstera. Trickster je stará mýtická postava – polobůh – znejistitel zaběhlých dějů, velkých panovníků, nebo srocení davu.

Je otázkou, co v dnešní době můžeme považovat za zázrak – paranormální jev. Silná bouřka nebo krupobití to není, to už předpovídáme z chytrého telefonu dokonce sami. Pro ostatní jevy jsme možná příliš uzavření do sebe, nebo hledáme příliš velké „Ryby“.

Zpátky do průvodu – na začátku celé akce Trickster zavedl rozveselený průvod ke kapli v Kovárech, kde jsme byli svědky „performance s bramborovou natí“. Žena (na vyžádání řekneme o koho se jedná) pomalu před „znuděným“ davem vyšla z kaple, podivuhodným tancem na pomezí bhuto a smrtelné křeče prošla okolo nás a zmizela na bývalé záhumenní cestě, směrem do Zákolan. Zázrak? Ne. Ale někteří účastníci – diváci se nám následně svěřili – neměli díky této vizuální zkušenosti následující noc moc klidné spaní. Seznam vystupujících není a nebude v tomto článku ucelen. Pojďme se raději zabývat těmi několika „malými“ Rybami spatřenými během těch letních dnů roku 2013. Perforamce Vojtěcha Fröhlicha, kdy na zahradě jednoho domu beze slova vstal a vyšplhal po jeho stěně do třetího patra a zmizel, nám ukázala křehkost a zdánlivou neviditelnost styčných bodů. Nebo další zjevení! Po předposlední náročné performance, kde Miloš Šejn s Davidem Helánem velice skutečným způsobem zachytili „obrozenecký“ oblak, visící nad celým širým údolím, jsme se nechali překvapit od řidiče traktoru Pavla, který nám celou dobu byl skutečným lídrem celého spřežení a dodnes jsme mu vděčni. Po dvou dnech prolomil „bariéru“, když se mezi zavedenou řečí vlídně zeptal: „co bylo tohle? To jsem v životě neviděl...“ ...performance, výtvarné umění, událost – je to vlastně jedno! Zázrak tady může být představen jako vzájemné obohacení. Drobnost? Pro nás rozhodně ne.

Herec Jakub Gottwald provázel po tři dny účastníky setkání coby postava Trickstera.

Výtvarný umělec a performer Miloš Šejn při svém vystoupení na Budči.

Vrcholem celé série drobných zjevení na Budči bylo setkání s profesionálním proutkařem, který dorazil až z Mostu. Tento „obyčejně“ senzitivní člověk se postavil téměř až vědeckému kolegiu a mnoha velmi, velmi skeptickým lidem. Vyvrcholení bylo demonstrativní rozdělení za pomocí virgule a asistence „mosteckého mága“ na ty, kterým se virgule nad pramenem v ruce otočila, a kteří na to takzvaně nejsou. Následoval kunsthisotrický vhled do oblasti umění z doby Julia Mařáka a průvod se slavnostně rozpustil na louce v Podholí.

Virgule v rukách rozdělených účastníků akce Budeč 2013 nám nakonec ukázala jeden opravdový fakt – můžeme být zahleděni do sebe, vědecky nebo kulturně stabilizováni jak je nám přirozené, ale touha po zázraku v krajině nás stejně postaví do role „diváků“. Pozorovatelů dějů drobných zázraků v jakémkoli prostředí, které touží po naší pozornosti.

■ Jan Trejbal, Marek Přikryl

Skloněn k zvětrávajícímu pivu, pokorně počítám své chromozomy

recenze Pouti přes dva kopce jako divadelního představení)

Kolem mne stojí lidé, poslouchají mne, možná se vzrůstajícím zaujetím. Ale mně jsou tito lidi lhostejní, stejně jako asteroidy, které původně mířily na Zemi, ale minuly ji jednou provždy v bezpečné vzdálenosti. Tito lidé jsou mi naprosto lhostejní ve srovnání s teplým svitem srpnového Slunce, bezpečným přístavem, odkud vyplouvají všechny pravé žluti. Žlutá se poněkud mísе se zelenou, tu a tam i s hnědavými tóny prosté země, v pahorkatině, kam až oko dosáhne. V rozepři mezi barvami a slovy se s konečnou platností přikláním k barvám, že ony jsou spásou, i kdyby člověk žil na světě jenom jeden pouhý den. Mezitím ale říkám: „To, že jdeme v jakémsi průvodu krajinou, přitom posloucháme přednášky, že nás vede muž v kožichu zřejmě medvěda, o kterém nevím, zda je pod kožichem nahý, s maskou-nosem alla Commedia dell' Arte, který se zároveň podobá Rohu hojnosti, přinášejícím dary země – co to všechno znamená?“

A pokračuji: „Ve jménu omezování veškerého plíživého (snobského, dodávám) intelektualismu ptám se vás, jak to dnes skončí, co se musí stát, aby dnešní den v mnohonásobných žlutích, jako kdybychom se blížili ke Slunci z jeho nejpřátelštější strany, kde nežhne, jenom svítí, aby tento den byl dílem? Dnešní pochod kulturní krajinou s přednáškami, pěknými slečnami, pivem, člověkem-medvědem-nosem, polévkami v polích u Budče a Zákolan je nepochybně akcí performativní. Jednou z možností, jak to dnes skončí, je ta, že se zjeví duch Antonína Zápotockého a svrhne atomovou bombu na tento průvod; možná je už po její detonaci, jak jinak je možné, že žluť je tak jasná a tak svatá? Neboť jaký jiný přístup může zaujmout dělnický prezident, než použít pěst dělnické třídy proti této principiálně neodpustitelné totalitě nejasného, kdy se lidé tváří, že něco řeší, ale neřeší, kdy se tváří, že poslouchají, ale chlastají, kdy se tváří, že je to baví, ale raději by se viděli jinde (problém je ten, že neví kde, možná mimo tento svět), kdy rozpory post-kapitalismu dostoupily svého vrcholu, že ohrožují i další ismy, kdy by dobrotivý bůh nejraději vypil všechnu lidskou krev, než aby požehnal estetice performativity s jejím zrušením světa jako soustavy binárních opozic mezi pravdou a lží, mezi duší a tělem, mezi ženou a mužem, mezi člověkem a medvědem, mezi pivem a vodou.

Teatroložka Erika Fischer-Lichte ve své „Estetice performativity“ konstatuje: „Fyzická jednání, označená jako performativní, nejsou vyjádřením nějaké předem dané identity – ta se naopak utváří až její realizací“. Je kolem desáté hodiny večerní, pochod se velkým obloukem vrátil do Zákolan, odkud ráno vyšel, v bývalé tovární hale se promítá skutečné kino (a to standardně, nikoli performativně vzhůru nohama), lidé popíjejí, vycházím ven a přemýšlím jako recenzent divadelního představení. Kladu si tyto základní otázky:

a) Měla Pouť přes dva kopce vyvrcholení? Přinesla rozuzlení a katarzi? Stala se tedy dílem? Alespoň tedy pro dnešní den?

b) Dobrali jsme se během Pouti přes dva kopce toho, jací jsme, alespoň pro tento jeden den?

c) Nejsou ve skutečnosti tyto dvě otázky jedinou (jeden dne překračující) otázkou, a to po naší podstatě jako Divadle?

Odpovídám si: Ačkoli performativní akce v jejich kolosální složitosti významů představují ohrožení pro všechny militantní ideologie, nedošlo k atentátu na performativní akci, například že by si džihádista upevnil na tělo plastickou výbušninou a performativní akci rozprášil. Nedošlo také k tomu, že by se někdo ujal pouhé role atentátníka a požadoval – pomocí fingované výbušniny – okamžité rozpuštění akce, či aby se akce jednoznačně vyjádřila k současným palčivým společenským problémům a tím se stala takřka srozumitelnou.

Pokračování na straně 3

Skloněn k zvětrávajícímu pivu, pokorně počítám své chromozomy

Dokončení ze strany 2

Naopak postupně dochází ke střízlivění; nikdo sice nezačíná dělat něco skutečného, ale nikdo se už neujímá vůbec žádných rolí, přesněji vzato „roliček“, protože jsme v akci performativní. Lidé jsou menší, shrbenější a tišší. Ale zdánlivá nastupující všednost v barevnosti akce, nastupující podzim uprostřed léta, náhlé zmatnění barev znamená jen změnu divadelních kulis, neboť divadlo je nezničitelné, divadlo je fundamentální, divadlo zůstává.

Krajina Budče a Zákolan je krajinou bytostně scénickou, tady krajinou bytostně divadelní. Řekněme především tím, že řada věcí tam nese zvláštní existenci rekvizit. Svým způsobem „náhradní“ kostelík na Budči za ten zaniklý z dávnověku vznikl jako součást velkého divadelního, dramatického příběhu (drama představuje modelový, koncentrovaný děj), či představě o tomto příběhu české státnosti. Zápotockého pomník ze Zákolan určitě šlo demontovat, ale on zůstává, právě protože už je jen pouhou rekvizitou staré, zaniklé scény a divadlo je sice fundamentální, nikoli ale skutečné. Krajina Budče a Zákolan budí představy o příbězích a nutká tedy člověka, aby se stal aktérem, a na tyto příběhy navázal, či aby začal žít svůj život jako příběh. Zatímco u většiny performerů v první polovině dne převažuje nespokojenost s tím, že jejich život není dostatečně divadelní v tradičním smyslu velkých scén, (a nastupuje jakési vytržení nad spektakulárností pouti), ve druhé části dne se všichni stahují do soukromých divadelních scén svých Já. Hrají malé fikce jen pro své vlastní potěšení, pro svoji vlastní zlomyslnost, těží psychologické detaily pouze sami ze sebe. Jako v drátech bzučí elektrický proud o velmi slabém napětí, tak zní proud mluvení se sebou samými, jak performer zvolna odplouvá do pravlasti našich životů, do každodennosti.

Jedinou stálou identitou, jedinou identitou před a po, je identita divadla. To, co jedině a pouze jsme, je divadlo. Proto můžeme z performativity utéci, ale proto se také vždy musíme do performativity vrátit. Mezi skutečnosti a performativní akcí je právě jenom tento stupeň rozdílu, jestli zrovna jdeme „do“, nebo „ven“. Nejsou performativní akce, to my jsme především performativní; jsme bytostnými štěpenci, protože naše Já je vždy rozštěpeno na scénu a hlediště a naše jednání je rozštěpeno na herecké a divácké; každé rozštěpení je spojení, viděno odnikud. Člověk-medvěd tiše kráčí na sklonku dne a nádhernou masku-nos má skloněnou, ptám se ho, co dělá na soukromé scéně svého já, a on, vědom si bytí aktérem i divákem, jež v posledku umožňuje krásu mimořádnosti a úletu (i když ne pravdu), praví: „Skloněn ke zvětrávajícímu pivu, pokorně počítám své chromozomy, své struktury dědičnosti, abych zjistil, jestli jsem člověkem nebo zvířetem, když už jsem hercem i divákem v jedné osobě. Když už piji toto zvětralé pivo, jestli jsem sám k sobě krutý spíše na lidský nebo na zvířecí způsob.“ A v tomto svém zamumlání – o kterém ani nevím, jestli je skutečné nebo fiktivní, neboť stále jsme performativní – extrahoval uměleckou metaforu z celkové divadelnosti našeho bytí. Pirandello napsal „Šest postav hledá autora“, předvídal dnešní den performativity, frustrace a nalezení noci z celkové divadelnosti našeho bytí. Performerka Marina Abramović se ve svém představení „Tomášovy rty“ pořezala žiletkou, dobyla určitého uměleckého úspěchu, právě protože zrušila z pozice celkové divadelnosti bytí všechna kritéria, co je to umění. Cítím úlevu; nikdy nekrvácíme, to jen kapky krve jako divadelní trik kapou na naši osobní scénu.

■ Tomáš Hájek
autor je autorem uměleckých a vědeckých textů

Volnočasový klub „Děti v akci“

V minulém školním roce se nám s dětmi ze čtvrté a páté třídy podařilo rozjet zkušební verzi volnočasového klubu. Scházeli jsme se každých čtrnáct dní v pátek odpoledne a tento čas jsme trávili hraním různých her (pohybových, míčových, oddychových...) venku nebo ve školní tělocvičně. Na tento školní rok nám paní starostka přislíbila dvě místnosti na obecním úřadě, které budou fungovat jako naše klubovna. A tak budou moci do klubu přicházet i děti, které už nechodí do základní školy v Zákolanech.

Klub je místo, kam můžou chodit děti, které už nechodí do školní družiny – děti ze čtvrtých a pátých tříd a žáci druhého stupně. K nám do klubu může přijít každý, kdo chce svůj volný čas trávit jinak než sám doma. V klubovně bude široká nabídka aktivit – výtvarných, rukodělných, pohybových, hry v přírodě, filmový klub... každý si bude moci vybrat to, co zrovna bude chtít dělat. Děti ale samozřejmě mohou přijít i jen tak si posedět s kamarády – dát si čaj, popovídat si a zabít tak nudu. Také se budeme s dětmi snažit co nejvíc zapojovat do akcí obecních i školních.

Až budou opravy v naší klubovně dotaženy do konce, budeme vás všechny informovat o jejím otevření.

Zveme tedy všechny, kdo mají zájem, aby přišli za námi do klubu. Těšíme se!

■ Zuzana Ševčíková a klubovníci „Děti v akci“

V letošním školním roce jsme na tradičním slavnostním zahájení školního roku v tělocvičně školy přivítali do Mateřské školy 12 nových dětí. Do první třídy nastoupilo 11 nových prvňáčků a 5 prvňáčků bylo přijato na individuální vzdělávání. Celkově jsme nový školní rok 2013/2014 zahájili s počtem 47 žáků základní školy, 19 žáků v individuálním vzdělávání podle § 41 školského zákona a 2 žáci školy plní povinnou školní docházku v zahraničí podle § 38 šk. zákona. Mateřská škola je jako každoročně naplněna v plné výši své kapacity a to v počtu 25 dětí.

Ještě jeden článek!!!

Herec Jakub Gottwald provázel po tři dny účastníky setkání coby postava Trickstera.

• bez fotky - 636 slov, 3 754 znaků s mezerama

• s fotkou na šířku - 358 slov, 2 116 znaků s mezerama

V roce 2013 se nám s dětmi ze čtvrté a páté třídy podařilo rozjet zkušební verzi volnočasového klubu. Scházeli jsme se každých čtrnáct dní v pátek odpoledne a tento čas jsme trávili hraním různých her (pohybových, míčových, oddychových...) venku nebo ve školní tělocvičně. Na tento školní rok nám paní starostka přislíbila dvě místnosti na obecním úřadě, které budou fungovat jako naše klubovna. A tak budou moci do klubu přicházet i děti, které už nechodí do základní školy v Zákolanech.

Klub je místo, kam můžou chodit děti, které už nechodí do školní družiny - děti ze čtvrtých a pátých tříd a žáci druhého stupně. K nám do klubu může přijít každý, kdo chce svůj volný čas trávit jinak než sám doma. V klubovně bude široká nabídka aktivit - výtvarných, rukodělných, pohybových, hry v přírodě, filmový klub... každý si bude moci vybrat to, co zrovna bude chtít dělat. Děti ale samozřejmě mohou přijít i jen tak si posedět s kamarády - dát si čaj, popovídat si a zabít tak nudu. Také se budeme s dětmi snažit co nejvíc zapojovat do akcí obecních i školních.

Až budou opravy v naší klubovně dotaženy do konce, budeme vás všechny informovat o jejím otevření.

Zveme tedy všechny, kdo mají zájem, aby přišli za námi do klubu. Těšíme se!

V minulém školním roce se nám s dětmi ze čtvrté a páté třídy podařilo rozjet zkušební verzi volnočasového klubu. Scházeli jsme se každých čtrnáct dní v pátek odpoledne a tento čas jsme trávili hraním různých her (pohybových, míčových, oddychových...) venku nebo ve školní tělocvičně. Na tento školní rok nám paní starostka přislíbila dvě místnosti na obecním úřadě, které budou fungovat jako naše klubovna. A tak budou moci do klubu přicházet i děti, které už nechodí do základní školy v Zákolanech.

Klub je místo, kam můžou chodit děti, které už nechodí do školní družiny - děti ze čtvrtých a pátých tříd a žáci druhého stupně. K nám do klubu může přijít každý, kdo chce svůj volný čas trávit jinak než sám doma. V klubovně bude široká nabídka aktivit - výtvarných, rukodělných, pohybových, hry v přírodě, filmový klub... každý si bude moci vybrat to, co zrovna bude chtít dělat. Děti ale samozřejmě mohou přijít i jen tak si posedět s kamarády - dát si čaj, popovídat si a zabít tak nudu. Také se budeme s dětmi snažit co nejvíc zapojovat do akcí obecních i školních.

Obecní info

Možnost snížení účtu za energii

Jak jsme avizovali již v minulém čísle Budečských rozhledů, Obec Zákolany nabízí občanům zprostředkování společné aukce na snížení ceny elektřiny anebo plynu v domácnostech. Následující postup je ověřen zkušenostmi z jiných obcí, kde občané spojili svoji poptávku za více domácností a dosáhli tak společně nižších cen než kdyby o ceně vyjednávali samostatně. Například v sousední obci Libochovičky se aukce zúčastnilo 8 domácností, tedy zhruba třetina z celkového počtu. U vysokého tarifu elektrické energie dosáhli úspory přes 40 % z ceny silové energie, u nízkého tarifu asi 30 %. Celková úspora však není tak vysoká, protože velká část ceny el. energie je regulována a tak nebyla předmětem aukce. Jiné je to u plynu, kde bylo také dosaženo úspory cca 30 %, ale kde neregulovaná a tedy soutěžená složka převládá. Podmínkou je však podpis smlouvy s pevnými cenami na 2 roky. „My osobně uspoříme oproti minulým rokům zhruba 15.000 Kč ročně, což už je znát. Podpis smlouvy na dva roky je sice určité riziko, ale nemyslím si, že by ceny energií klesly natolik, abychom na tom prodělali. V současné době se mluví spíše o 15 či 20 % a my jsme v aukci dosáhli úspory téměř dvojnásobné," říká Jan Kala, starosta Libochoviček, jehož rodina se aukce také účastnila.

Pro účast v aukci na nejnižší cenu dodávky elektřiny a nebo plynu organizované obcí Zákolany je potřeba donést na obecní úřad nejpozději do 16. 12. 2013:

- Kopie ročního vyúčtování s detailním rozpisem spotřeby dané komodity za každé odběrné místo (elektřina + plyn) – může být i starší, ale za 12 měsíců, či dané od např. 2 dodavatelů dohromady (pokud sebou přinesete originály, uděláme vám kopie na obecním úřadě).
- Informace o aktuální výši záloh a jejich četnosti, včetně toho, jakou formou zálohy platíte. Pokud jsou placeny převodem, či inkasem a nebo Sipem, tak v tomto případě i číslo bankovního účtu a nebo číslo Sipa (spojovací číslo) za každé odběrné místo.
- Kopie stávající smlouvy o sdružených dodávkách za každé odběrné místo (elektřina + plyn). Pokud smlouvu nemůžete najít, ověřte si telefonicky, že máte smlouvu na dobu neurčitou a uveďte to u kopie vyúčtování.

Na obecním úřadě, který je kontaktním místem pro realizaci aukce prostřednictvím společnosti eCENTRE, vám dáme smlouvu a dohodu o plné moci, která umožní, aby za Vás celý proces aukce včetně uzavření nové smlouvy s levnějším dodavatelem realizovala odborná společnost eCENTRE.

Pokud chcete podrobnější informace o nabízeném způsobu aukce, podklady máme k dispozici a rádi vám poradíme na obecním úřadě. Podklady včetně vyplněné smlouvy a plné moci můžete také zaslat poštou přímo na sídlo společnosti: eCENTRE, a.s., paní Linda Fialová, Jankovcova 1595/14, 170 00 Praha 7.

■ VD

Knihovna v Kovárech

Knihovna v Kovárech se stala místem setkávání roku 1998 díky Otto Urbanovi a dalším občanům Kovár, kteří se o ni od té doby starají. Dobrým patronem knihovny je už po dlouhá léta pan Václav Švandrlík. Za patnáct let užívání se na knihovně stačil podepsat zub času. Proto kovárští letos udělali drobné stavební úpravy a opravy včetně malování a velikého úklidu a upravili i nejbližší okolí knihovny, která tak „prokoukla".

Zveme všechny sousedy z Kovár ale i ze Zákolan a z Trněného Újezda k návštěvě knihovny. Nejlépe jakýkoli pátek, po osmé večer, v knihovně ale někoho potkáte skoro každý den. V knihovně je možné posedět a popovídat anebo oslavit i narozeniny apod., nejbližší oslava bude v pátek 27. září, na Václava. Možná jste v kovárské knihovně ještě nebyli, tím spíše se někdy přijďte alespoň podívat. Pokud se chcete domluvit, kdy přijít anebo se na něco zeptat, zavolejte 777710200 (Eda Rejfíř) anebo 725026570 (Vláďa Dobeš).

■ ER, VD

Pošta v Zákolanech

Dlouhodobé obavy ze zrušení naší pošty se naštěstí nenaplnily. Díky tomu, že obec provedla stavební úpravy a zvýšila tak komfort pro pracovnice pošty, rozhodlo vedení České pošty omezit služby v Kolči a Otvovicích a přesunout výdej zásilek do zákolanské pobočky. Naši občané tak nebudou muset dojíždět pro zásilky do vedlejších obcí.

■ LW

Rekonstrukce Obecního úřadu

Od jara letošního roku probíhají opravy Obecního úřadu, resp. budovy čp. 55, kterou obec zakoupila, aby zde i do budoucna měla spolu s poštovní pobočkou důstojný prostor. V domě se dále nacházejí čtyři byty, z nichž u dvou došlo k více či méně zásadní rekonstrukci. Protože budova byla po dlouho dobu ponechána svému osudu, budou i v budoucnu probíhat zásadní opravy - kanalizace, elektřiny, plánována je nová fasáda a výměna oken a střešní krytiny. Práce budou postupovat v závislosti na získaných dotacích a rozpočtu obce.

■ LW

Klubovna

Nový prostor, který obec získala díky rekonstrukci obecního domu je Klubovna. Vznikla ze dvou místností v přízemí, které obec dříve využívala jako sklad nepotřebných věcí (nebyla zde ani elektřina a prostor byl cítit plísní). Vybudováním klubovny se tak otevřela možnost místním dětem, které se již v minulém roce pravidelně scházely, aby pod vedením Zuzky trávily společně část svého volného času. Zároveň se předpokládá její využití pro volnočasové aktivity organizované školou – výtvarný kroužek, zpívání apod. Částečně se tak vyřeší nedostatečná kapacita školy, která díky svému skvělému vedení přijímá stále více a více dětí.

■ LW

Nové schody

Ti, co pravidelně sportují na Malém sokolském hřišti jistě zaznamenali, že v průběhu srpna byly opraveny schody vedoucí na první terasu. Nově zrekonstruované opravené jsou i cihlové schody k pomníku při cestě ze Zákolan na Budeč a obojí se tak stalo zásluhou pana Miloslava Tichoty, kterému tímto děkujeme!

■ LW

Anonymní anketa

Rádi bychom Vás, po pěti letech, opět požádali o vyplnění dotazníků, které Vám budou během měsíce října doručeny do Vašich schránek. Obec Vámi vyplněný dotazník použije nejen pro zlepšení své práce, ale i jako podklad pro některá důležitá rozhodnutí. Děkujeme za spolupráci!

■ MA

Sportovní dění v Zákolanech

Letošní rok byl mimořádně bohatý na sportovní události. Kromě oslav 100. výročí kopané se na Malém sokolském hřišti pořádal po roční pauze volejbalový turnaj a již tradiční jarní a letní turnaj v nohejbale. Týdenní volejbalové soustředění kladenských žáků pak zakončilo přátelské utkání s domácími hráči. Většinou nám přálo počasí a tak se sportovní akce staly zároveň společenskou událostí, za což děkujeme všem pořadatelům.

Nastávající podzim a s ním chladné počasí zažene sportovce do školní tělocvičny. Protože vlhké jarní počasí poničilo parketovou podlahu, proběhla o prázdninách její rekonstrukce. Začátkem příštího roku se pak plánuje výměna světel a malování. V tělocvičně probíhají pravidelná cvičení žen, trénink fotbalové přípravky a pravidelně se zde hraje volejbal a nohejbal. Všichni, kdo by se chtěli přidat, ale nevědí kdy a kde, naleznou informace na webových stránkách obce.

Ženská kopaná – 100 let fotbalu v Zákolanech

Spolu s fotbalistou Ivanem Haškem jsou na fotografii zachyceny hráčky ženské kopané, které se spolu sešly u příležitosti 100. výročí zákolanské kopané. Zleva: Jaroslava Hamáková (roz. Kalinová), Věra Konvalinková (roz. Veselá), Marta Mikudinová (roz. Kolínková), Eva Klimešová (roz. Heroutová) a Jarmila Hladíková (roz. Dudová).

Burza

Na obecních webových stránkách www.zakolany.cz byl založen nový odkaz „Bazárek", kde bude možné uveřejňovat soukromou inzerci. V případě, že máte doma něco, co se Vám již nehodí nebo již nepotřebujete, pošlete mi, prosím, na email martina.armstrong@zakolany.cz nebo obec@zakolany.cz stručný popis výrobku, výrobce, cenu, za kterou chcete uvedenou věc prodat, fotografie ve formátu max. 640x640 a telefonní kontakt. Věci, které lze na našich stránkách prodat jsou např. sportovní potřeby, kočárky, elektronika, nádobí a nábytek, ale i zvířata nebo přebytky ze zahrádek. Obuv a oblečení bohužel přes obecní stránky prodat nelze. K prodeji, prosím, dávejte pouze nepoškozené a čisté zboží. Více informací ráda poskytnu na výše uvedeném emailu. Jestliže nemáte možnost věci nafotit a poslat emailem, rádi Vám na obecním úřadu s inzercí pomůžeme.

■ MA

Fotbalový turnaj DSO Budečsko

Již pátým rokem se 17. a 18. srpna konal fotbalový turnaj týmů Dobrovolného svazku obcí Zákolany, Holubice, Otvovice, Blevice a Koleč. Tentokrát byly hostitelskou obcí Otvovice, a i když naši fotbalisté obhájili pouze čtvrté místo, diváky těšilo pěkné počasí a příjemná atmosféra.

■ LW

Mařákovi žáci znovu v akci ve Sládečkově vlastivědném muzeu v Kladně

Od 1. do 29. září je ve Sládečkově vlastivědném muzeu na Kladně veřejnosti přístupná výstava, na které si můžete prohlédnout díla vzniklá v rámci letní týdenní krajinářské dílny v Zákolanech v létě 2012. Vystaveny jsou obrazy zachycující známá i méně známá zákoutí z našeho okolí včetně obrazu Sibyla, který obec získala darem a zdobí Klubovnu na Trňáku.

■ LW

90. výročí založení Baráčnické obce „Područín" v Kročehlavech.

Zástupkyně Baráčnické obce Podbudeč v Zákolanech se v sobotu 31. srpna zúčastnily slavnostního sedění v Baráčnickém domě v Kladně – Kročehlavech. Kulaté výročí slavili všichni baráčníci z kladenského okresu, a i když je jejich věkový průměr poměrně vysoký, nechyběla ani taneční zábava. Protože mladší generaci neláká vstup do archaicky působícího spolku, je častým tématem baráčnických setkání stesk po nových členech. V Zákolanech se však naopak přihlásili v minulém roce jedni z nejmladších a můžeme tedy doufat, že činnost tohoto spolku alespoň u nás neskončí.

■ LW

KALENDÁŘ AKCÍ	
28. 9. – 10:30	Poutní mše svatá (Budeč)
29. 9.	Svatováclavské slavnosti
14. 10.	Koncert Dvořákova kraje (sál U Libuše)
15. 10.	Dokino – Místo, kde žijeme (Pianka)
25. – 30. 11.	Charitativní sbírka oděvů (ZŠ Pod Budčí)
5. 12.	Mikuláška besídka

Budečské rozhledy | Budečské rozhledy | periodicita : čtvrtletní | místo vydávání: Zákolany | číslo 27 | datum vydání: 26. 9. 2013 | evidenční číslo : MK ČR E 19506 | název vydavatele: Občanské sdružení Budeč | identifikační číslo: 26630249 | adresa: Kováry 3, 273 28 Zákolany | tel.: 602 617 975 | k vydání připravily: K. Langerová, M. Armstrong, L. Wittlichová | grafický koncept: J. Zajíc | sazba a zlom: K. Zochová | tisková produkce: I. a M. Hájkovi